

[Bindslev.]

senere Tid. Det er det ønskeligste, ikke mindst for dem, der ønsker en rolig og harmonisk Ledelse af Statsradiofonien, som ikke ønsker Statsradiofonien kastet ud i den almindelige politiske Debat som et Bytte for mere eller mindre radikale Synspunkter til den ene eller anden Side, og det vilde have været ønskeligt, om man i Trafikministeriet med noget større Myndighed vilde have sat ind her og præciseret, at dette ogsaa var Ministeriets Anskelse.

I. A. Hansen: I min Egenskab af Medlem af Radioraadet og af Radioraadets Programudvalg ønsker jeg at gøre nogle Bemærkninger i Anledning af den Kritik, der er rettet dels imod den saakaldte Censur i Almindelighed, dels imod Afvisningen af Redaktør Reventlows Foredrag.

Naar man taler om Censur indenfor Radiofonien, ønsker jeg straks at gøre den Rettelse, at der er ikke nogen Censur i den Forstand, at der udøves en Sindelagscensur. I folkelige, religiøse, politiske Hovedanskuelser Brydning og Kamp imod hinanden betragter Radiofoniens Ledelse sin Opgave som værende udelukkende den at drage Omsorg for, at de brydes og kæmper mod hinanden under fuldkommen lige Vilkaar, at den ene Retning ikke begunstiges paa den andens Bekostning. Men er der ingen Sindelagscensur, er der selvfølgelig indenfor Radiofonien en Kvalitetskontrol, en Smagskontrol, en Kontrol med, at det, der udsendes, ikke virker stødende for Anstændigheden og Sædeligheden, Sømmeligheden o. s. v., og naturligvis en Kontrol med, at det, der udsendes, ikke virker skadeligt for Landets Interesser. Ikke mindst det sidste er der Grund til at være agtpaaagivende overfor. Vi har indenfor Programudvalget haft mange Eksempler paa, at vi har maattet afvise Foredrag, ogsaa Foredrag af kendte, habile Foredragsholdere, fordi de af Ubetænksomhed var kommet til at skrive Ting, som, udsendte i Radio, vilde have virket lidet fremmede for Landets Interesser. I nogle Tilfælde har vi ved Henvendelse faaet dem til at rette det, i andre Tilfælde har vi maattet afvise Foredraget. Det er hændet ret jævnlige, at vi i Tilfælde, hvor vor Kontrol formodentlig har været for lemfældig, har faaet Henvendelse fra udenlandske Magters

Repræsentation, snart gennem de forskellige Ministerier, snart direkte. Jeg hørte det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch advare mod, at man betragtede Statsradiofonien som en Statsinstitution, saaledes at hvad der udsendes gennem den, skulde være af officios Karakter. Ja, saaledes vil jeg heller ikke anbefale at betragte Radiofonien. Jeg tror, at Radiofoniens Ansvar for det, der udsendes, er nøjagtig det samme som en Redaktørs Ansvar for, hvad der staar i hans Avis. Det er jo ikke saaledes, at naar en navngiven Mand skriver en Artikel i en Avis, staar han alene til Ansvar for det, han skriver. Han deler Ansvar med Redaktøren. Redaktøren har baade juridisk og moralsk et Medansvar. Det samme juridiske og moralske og overfor Landets Interesser rækkende Ansvar har Statsradiofonien for det, der udsendes gennem dens Studier.

Naar Programudvalget kom til den Opfattelse, at man maatte modsætte sig Udsendelsen af Redaktør Reventlows Foredrag, var det, fordi vi fandt det skadeligt for Landets Interesser. Han blev i sin Tid — desværre — anmodet om at holde Foredraget paa Vaabenstilstandsdagen. Det var en Fejl. Jeg advarede mod at rette den Anmodning til ham og blev støttet af et andet Medlem af Programudvalget. Og vi gjorde det ikke, fordi vi i nogen Maade underkendte Redaktør Reventlows Kompetence til at holde et udenrigspolitisk Foredrag, men fordi vi kendte hans Ensiddighed i Betragtningen af de to store Magtgrupper, som førte Verdenskrigen. Vi maatte med det Kendskab, vi havde til hans offentlige Produktion, erkende, at han var lidet egnet til at holde et objektivt, neutralt Foredrag paa Vaabenstilstandsdagen. Imidlertid ønskede man fra anden Side i Raadet meget stærkt, at han kom til at holde det, og man gjorde gældende, at han utvivlsomt vilde tage de Hensyn, Situationen krævede. Og endelig slog man sig til Taals med, at man havde hans Manuskript til Gennemlæsning, og hvis det ikke var egnet, kunde man nægte at udsende det.

Resultatet blev altsaa, at Foredraget indsendtes, ret sent, og at jeg — det indrømmer jeg aabent — paa Grund af Travlhed i Rigsdagen forsinkede Gennemlæsningen en Dag. Jeg fik det først til Gennem-